

с която бяха като сестри. Бяха израснали заедно и само с нея Гюла можеше да сподели всичко.

Един ден Минка я запозна с едно момче – Сунай. И това, от което се притесняваше, се случи – тя го обикна. Влюби се в него. Сунай беше в мечтите ѝ, в сънищата ѝ. Искаше ѝ се да го погали, да усети вкуса на целувките му и силата, и нежността на прегръдките му, да бъде неговата Гюла. Всеки път, когато го виждаше, поруменяваше цялата и гласът ѝ започваше да трепти. Но Гюла никога нямаше да забрави думите на майка си: „С този голтак без образование да не съм те видяла повече!“ А да не говорим за баща ѝ, който, като ги видя заедно, вечерта я наби с колана на панталоните си.

Занка и Илия бяха много задружни и сплотени. Илия даваше всичко от себе си, за да е щастлива Занка. Работеше до късно, а вечер, като се прибереше, обсипваше с целувки двете си кралици. Не беше мъж, който се притесняваше да изразява чувствата си нито с думи, нито с действията си. Харесваше му да помага в къщната работа и да отменя, когато може, Занка.

Една топла юнска вечер вкъщи не го посрещна женски глъч на радост. Беше необичайно тихо. В първия момент Илия си помисли, че са заспали. Но вътре, в спалнята, дремеше не съпругата му, а майка му. Като го зърна, женицата скочи, прегърна го и това още повече смути Илия. Не разбираше какво става, но буца заседна в гърлото му.

– Откараха Занка в болницата – промълви тихо майка му – и я оперираха по спешност.

Със Сунай се виждаха предимно вечер, когато Гюла отиваше на работа. Беше я страх да не ги види някой и да каже на родителите ѝ. И не разбираше защо не го харесваха! Сунай имаше само баща. Майка му беше починала при раждането му, но баща му не се беше задомил повторно. Вярно е, че нямаха пари и Сунай беше завършил осми клас, но когато започна работа, той веднага се записа във Вечерната гимназия. Гюла нямаше да забрави никога деня, в които Сунай ѝ каза, че я обича. Това беше най-щастливият ден в живота ѝ от времето, когато цялото ѝ семейство беше задружно и весело, а то беше много, много отдавна. Смяташе, че родителите ѝ ще я подкрепят и благословят, а те не искаха и да чуят за него. Единствената, която я разбираше и подкрепяше, беше Минка. И тя като Сунай беше сираче, но без баща. Именно затова, когато завърши медицинския колеж, Гюла отиде да работи в Дома за сираци. Искаше ѝ се да раздава любов и ласки на децата, оставе-